

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/6/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201536
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011201536.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: K. E., bytom Z. XX, Z., zastúpeného Mgr. Petrom Odehnalom, advokátom, so sídlom v Trnave, Hlavná 42, proti žalovanému : Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov, so sídlom v Bratislave, Drieňova 22, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 11. júla 2011, č.: SVS-OP-2010/015473/TMB, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. októbra 2012, č. k. 3S/174/2011-36, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/174/2011-36 zo 16. októbra 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte rozsudku aj „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom zo 16. októbra 2012, č. k. 3S/174/2011-36, podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 11. júla 2011, č.: SVS-OP-2010/015473/TMB ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Obvodného úradu Trnava, odboru všeobecnej vnútornej správy č.: 1379/2010-A/2010/14194 z 1. decembra 2010 - ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 372/1990 Zb.“ alebo „zákon o priestupkoch“), ktorého sa dopustil tým, že dňa 23. februára 2010 v čase o 21.50 hod. v Trnave na H. Z., z neznámych dôvodov fyzicky napadol R.. F.. P.R., a to tým spôsobom, že ho rukou udrel do oblasti tváre, čo následne spôsobilo jeho pád na zem, kde ho obvinený z priestupku kopal do celého tela, čím mu spôsobil zranenia v dobe liečenia od 24. februára 2010 do 17. marca 2010, čím drobným ublížením na zdraví R.. F.. P.R. narušil občianske spolunažívanie.

Za uvedený priestupok uložil žalobcovi podľa § 11 ods. 1 písm. b/, § 13 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. sankciu - pokutu vo výške 30 €, ktorú mu uložil zaplatiť na účet Mesta Trnava do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Zároveň podľa § 79 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. s poukazom na vyhlášku MV SR č. 411/2006 Z. z. žalobcovi uložil povinnosť uhradiť trovy konania v sume 16 € do 15 dní odo dňa nadobudnutia

právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet Obvodného úradu v Trnave.

V otázke náhrady spôsobenej škody v časti straty príjmu správny orgán rozhodol v súlade s § 70 ods.2 zák. č. 372/1990 Zb. tak, že žalobcovi uložil povinnosť náhrady spôsobenej škody zo straty príjmu poškodenému R.. F.. P.R. v sume 518,60 €, a to v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, i keď škoda R.. F.. P.R. nebola spôsobená v dôsledku spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb., ale bola mu spôsobená pri spáchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. a v časti náhrady spôsobenej škody špecifikovanej ako bolestné a tiež ako náhrada za vynaložené prostriedky na poskytovanie právnej pomoci správny orgán rozhodol v súlade s § 70 ods. 2 zák. č. 372/1990 Zb., a to tak, že poškodeného akad. soch. P.R. s jeho prípadným nárokom v tejto časti náhrady bolestného a náhrady na vynaložené prostriedky na poskytovanie právnej pomoci odkázal na súd alebo iný príslušný orgán, nakoľko v danom prípade sa nejedná o priamy úbytok z jeho majetku spôsobený priestupkom.

O trovách konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdili. Konštatoval, že nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutých rozhodnutí. Uviedol, že z dokazovania, ktoré vykonal policajný a správny orgán bolo preukázané, že sa žalobca dopustil priestupku z ktorého bol uznaný vinným, tak ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia. Správny orgán vypočul obvineného K. E., poškodeného R. F. P.R. a svedkyňu C.. F. B., pričom z vykonaného dokazovania bolo nepochybné spáchanie priestupku žalobcom, ktorý svojim konaním spôsobil poškodenému zranenie, ktoré si vyžiadalo niekoľko týždňovú práceneschopnosť. Súd mal za to, že žalobca sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a správny orgán ho správne uznal vinným a uložil mu pokutu, povinnosť uhradiť trovy konania a zaviazal ho povinnosťou nahradiť poškodenému škodu, ktorá mu vznikla v časti príjmu v dôsledku práceneschopnosti. Správne orgány vykonali všetky dostupné dôkazy, ktorými mali objasniť okolnosti i priebeh samotného incidentu a vykonaným dokazovaním - jednotlivými výpoveďami, lekárskou správou aj znaleckým posudkom - bolo jednoznačne preukázané, že žalobca sa uvedeného priestupku dopustil. Čo sa týka druhu a výšky sankcie, súd mal za to, že správny orgán správne prihliadol na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a jeho následky a vzal do úvahy aj tú skutočnosť, že žalobca nebol doposiaľ postihnutý za žiaden priestupok. Prvostupňový súd dospel k záveru, napadnuté rozhodnutie i postup žalovaného bol s pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil podľa :

- § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

K dôvodom odvolania podľa § 205 ods.2 písm. c/ O.s.p. uviedol, že v žalobe navrhoval, aby prvostupňový súd vyžiadol od Obvodného úradu Trnava priestupkové spisy Pr. č.: 1379/2010-A/2010/14194, Priest. 453/2010-06703.

V navrhovanom priestupkovom spise Priest. 453/2010-06703, Obvodný úrad Trnava ako prvostupňový orgán konal o priestupku, ku ktorému malo dôjsť v rovnakom čase, t. j. 23. februára 2010 o 21.50 hod., kde páchatelom priestupku mal byť práve akad. soch. P.R. a poškodeným žalobca. V tejto veci išlo z časového hľadiska o prvú časť skutku, v ktorej R.. F.. P.R. napadol žalobcu. Žalobca uviedol, že v prípade, ak by bol prvostupňový súd zabezpečil aj tento priestupkový spis, mohol si vytvoriť komplexnú predstavu o tom, kto sa čoho dopustil. Práve v tomto spise je zadokumentovaná žalobcom v žalobe uvedená lekárska správa, skutočnosť, že žalobca ako prvý podával oznámenie o priestupku a podstatná skutočnosť, že R.. F.. P.R. ako prvý napadol žalobcu na ulici pred jeho trvalým bydliskom a on sa musel jeho útoku brániť. Poukázal na to, že z napadnutého rozsudku vyplýva, že prvostupňový súd tento návrh žalobcu na dokazovanie žiadnym spôsobom neriešil a s týmto priestupkovým spisom sa

neoboznámil. Nemohol teda preskúmať a vyhodnotiť žalobcom tvrdené okolnosti, že v priestupkovom spise je zadokumentovaná „prvá časť skutku“, ktorý bol nesprávnym postupom prvostupňového správneho orgánu rozdelený na dve časti, čím v konečnom dôsledku boli porušené ustanovenia § 3 ods. 4, ods. 5, § 32 ods. 1, § 34 ods. 5 a § 46 správneho poriadku.

K dôvodom odvolania podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. uviedol, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávnych skutkových zistení. Poukázal na vyjadrenie žalovaného k žalobe z 20.10.2011, v ktorom uviedol, že v čase rozhodovania mu nebolo známe, že prvostupňový správny orgán vedie konanie v tej istej veci, kde obvineným je R.. F.. P.R.. Týmto žalovaný v podstate potvrdil, že v čase rozhodovania nepoznal skutočný skutkový stav, nemohol sa vecou zaoberať komplexne, nakoľko v čase rozhodovania nemal vedomosť o tom, že skutok uvedený v prvostupňovom správnom rozhodnutí sa stal inak, teda, že R.. F.. P.R. fyzicky napadol žalobcu ako prvý. Podľa názoru žalobcu týmto rozhodnutím a postupom žalovaného boli porušené ustanovenia § 3 ods. 4, ods. 5, § 32 ods. 1, § 34 ods. 5 a § 46 správneho poriadku. Rozhodnutie žalovaného nevychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, nakoľko nemohol hodnotiť skutok ako celok, čo potvrdil vo vyjadrení k žalobe, nemohol tak správne hodnotiť dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, nakoľko túto súvislosť nepoznal z dôvodu pochybenia prvostupňového správneho orgánu, spočívajúcim v úmyselnom rozdelení jedného skutku na dve časti, pričom v jednej časti je obvineným žalobca a poškodeným bol R.. F.. P.R. a v druhej časti bol obvineným R.. F.. P.R. a poškodeným žalobca.

S poukazom na uvedené žalobca zdôraznil, že predmetom konania tak nebol skutok, ktorý sa skutočne stal, ale iba časť vytrhnutá z kontextu. Preto súd prvého stupňa nesprávne uviedol, že správny orgán postupoval v súlade so zákonom pričom vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

Žalobca uviedol, že jeho konanie bolo konaním primeraným útoku zo strany R.. F.. P.R. a jeho cieľom bolo odvrátiť fyzický útok na jeho osobu. Poukázal na to, že išlo o jeho konanie v nutnej obrane, ktoré nie je priestupkom, pretože ide o jeho legitímne právo brániť sa útoku proti jeho osobe a podľa jeho názoru žalovaný mal o odvolaní rozhodnúť podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku tak, že rozhodnutie prvostupňového orgánu zmení a konanie zastaví podľa § 76 ods. 1 písm. a/ zák. č. 372/1990 Zb. z dôvodu, že skutok nie je priestupkom s poukazom na § 2 ods. 2 písm. a/ zák. č. 372/1990 Zb.

Žalobca uviedol, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil a nekriticky prihliadol na časť výpovede C.. F. B. zo 4. novembra 2010, v ktorej uviedla, že po páde poškodeného do neho minimálne raz kopol a práve toto tvrdenie má byť okolnosťou, ktorá vyvracia jeho výpoveď, že išlo o nutnú obranu. K výpovedi C.. F. B. uviedol, že v čase, keď bola táto vec dokumentovaná ako podozrenie z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, tieto skutočnosti neuviedla, a preto sa domnieva, že jej výpoveď v tejto časti nie je v súlade so skutočným stavom.

Žalobca poukázal na uznesenie Okresnej prokuratúry v Trnave z 2. augusta 2010, sp. zn. 1 Pv 261/10-10, ktorým bolo vyhovené jeho sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia (v tej istej veci, ktorá bola pôvodne posudzovaná ako trestný čin), v ktorom prokurátorka konštatovala nasledovné : „Ak by sme pripustili, že P.R. prvý napadol K. E., tak by obrana K. E., pri ktorej by spôsobil zranenia, ktoré sú popísané v znaleckom posudku U.. P., bola vzhľadom na všetky okolnosti primeraná. Zároveň je potrebné uviesť, že nebolo preukázané, že by K. E. pokračoval vo svojom konaní aj po skončení prípadného útoku P.R. (svedkyňa C.. B. popisuje ako sa aj po páde P.R. na zem naďalej bily, po páde P.R. na zem už neboli spôsobené žiadne závažnejšie zranenia).“

Žalobca uviedol, že uvedené konštatovanie prokurátorky potvrdzuje jeho tvrdenia v tejto veci a potvrdzuje, že svedkyňa C.. B. v konaní pred správnym orgánom do výpovede „doplnila“ tvrdenie, že po páde poškodeného na zem žalobca do neho kopol, čo rozhodne popiera. Správny orgán prihliadnutím na nepravdivú výpoveď tejto svedkyne, nesprávne zistil skutkový stav.

Žalobca zároveň poukázal na skutočnosť, že R.. F.. P.R. sa voči jeho osobe dopustil aj ďalšieho protiprávneho konania, za ktoré bol rozsudkom Okresného súdu Trnava z 29. septembra 2011, sp. zn. 4T 49/2011 uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, za skutok zo dňa 2. januára 2011, kedy ho fyzicky napadol. Túto okolnosť uviedol na podporu svojich tvrdení, že útočníkom bol vždy len akad. soch. P.R..

Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného z 11. júla 2011, č.: SVS-OP-2010/015473/TMB a prvostupňové rozhodnutie Obvodného úradu Trnava, odboru všeobecnej vnútornej správy č.:

1379/2010-A/2010/14194 z 1. decembra 2010 sa zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil právo na náhradu trov konania pozostávajúcich zo súm zaplatených titulom súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia žalobcu v prvostupňovom konaní v sume 311,60 € a v odvolacom konaní v sume 101,32 €, ktoré podrobne špecifikoval.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa pridrižiava svojho doterajšieho stanoviska k žalobe a navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. K odvolacej námietke žalobcu týkajúcej sa rozdelenia konania o incidente medzi ním a R.. F.. P.R. na dve samostatné konania, čo malo mať za následok nesprávneho skutkového stavu veci, uviedol, že prvostupňový správny orgán postupoval v súlade so zákonom, keď obe veci prejednával v samostatných priestupkových konaniach. Správneho orgánu zo zákona priamo nevyplyva povinnosť prejednávať obdobné prípady v spoločnom konaní, ale je na jeho zvážení akým spôsobom bude skutky prejednávať. Napriek tomu, že správny orgán prejednával vec samostatne vykonané dokazovanie bolo dostatočné a v súlade so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250ja ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, a to pre závažné procesné pochybenie spočívajúce v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy (t. j. druhej hlavy piatej časti) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.).

Podľa § 250j ods. 1 O.s.p. ak súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (ďalej len "v medziach žaloby") dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamietá.

V zmysle citovaného ustanovenia § 250j ods. 1 O.s.p. príslušný súd rozhodne vo veci samej tak, že žalobu zamietne, ak zistí, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom. Záver o súlade postupu a rozhodnutia správneho orgánu so zákonom sa týka rozsahu a z dôvodov, pre ktoré bola žaloba podaná.

Procesnému právu účastníka konania vznášať v žalobe námietky nezákonnosti voči postupu a rozhodnutiu správneho orgánu zodpovedá povinnosť správneho súdu preskúmať rozhodnutie správneho orgánu v rozsahu žalobných námietok, o vznesených námietkach rozhodnúť a pokiaľ ich nepovažoval za dôvodné, vysvetliť a vyložiť, z akých dôvodov. Ak tak správny súd neurobí, zatiaľ čo svoje rozhodnutie nielen vadami spočívajúcimi v porušení všeobecných procesných princípov - podraditeľných pod vadu konania v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. - ale súčasne postupuje aj v rozpore so zásadami vyjadrenými v druhej hlave, siedmom oddiele Ústavy SR (predovšetkým čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2) a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd (ďalej aj „Dohovor“; porov. II. ÚS 9/00, I. ÚS 35/01, I. ÚS 26/94, IV. ÚS 156/03).

Súčasťou práva na súdnu ochranu a na spravodlivý proces je nepochybne aj právo na riadne

odôvodnenie súdneho verdiktu, ktoré je aj zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Je predpokladom toho, aby strany mohli účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky. Napokon je predpokladom kontroly výkonu spravodlivosti zo strany verejnosti.

V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonával ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (§ 157 ods. 2 OSP).

Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené.

Súčasťou práva na riadne odôvodnenie je aj to, aby sa súd riadne vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami účastníka konania. Nedostatočné vysporiadanie sa s námietkami účastníka konania spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia.

Z obsahu žaloby je zrejmé, že žalobca ako podstatnú namietal skutočnosť, že rozhodnutie žalovaného a tiež rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, vychádza iba z druhej časti skutku, ktorý sa stal dňa 23. februára 2010 v čase o 21,50 hod., pričom správne orgány nevzali do úvahy súvislosť s konaním o priestupku ku ktorému malo dôjsť v rovnakom čase zo strany R.. F. P.R.. Žalobca bol totiž uznaný za vinného zo spáchania priestupku na základe takej skutkovej vety, ktorá popisuje až následnú obranu žalobcu proti prvotnému napadnutiu R.. F.. P.R.. Za týmto účelom navrhol pripojiť priestupkový spis č. Priest- 453/2010-06703, týkajúci sa prvej časti skutku, v ktorej R.. F. P.R. napadol žalobcu.

Posudzujúc obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd v odôvodnení rozsudku túto žalobnú námietku žalobcu nechal úplne bez povšimnutia.

Pokiaľ teda v posudzovanej veci krajský súd nepreskúmal komplexne žalobcove námietky, podľa názoru odvolacieho súdu postupoval nedôsledne, čím postihol napadnutý rozsudok znakom nepreskúmateľnosti odvolacím súdom, pričom uvedeným postupom bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý a riadny súdny proces, právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde ako aj zásada spravodlivého procesu podľa čl. 46 ods.1 a čl. 38 ods.2 Listiny základných práv a slobôd. Ústavný súd SR už vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“ (IV. ÚS 115/03).

V správnom súdnictve je súd viazaný žalobou vymedzeným rozsahom a dôvodmi preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, čomu zodpovedá povinnosť súdu rozhodnúť o všetkých bodoch žaloby a v odôvodnení sa s nimi vysporiadať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto musel napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.), a to bez toho, aby sa zaoberal hmotnoprávnou stránkou odvolania.

V ďalšom konaní bude povinnosťou prvostupňového súdu prejednať vec v medziach podanej žaloby, dôsledne sa vysporiadať so všetkými námietkami žalobcu, vrátane odvolacích námietok, znovu o nej rozhodnúť a svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodniť.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvej O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia

zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.